

Kedves Kollegák!

Sok telefont kapunk arra vonatkozólag, hogy megszűnt-e valóban a 13. havi illetmény, hisz a tegnap honlapunkra feltett a 2009. január 1. napjától hatályos **közalkalmazottak jogállásáról** szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 68. §-a megtekintésekor úgy tűnik.

A 13. havi illetményről rendelkezik az alább, teljes terjedelemben bemutatott törvény. Az elolvasásakor felhívom a figyelmet

- 1) **2009. január 1. napjától hatályát veszti a jelen Kjt. 68. § az alábbi törvény 11. § (1) bekezdés c) pontja alapján,**
- 2) **Nem engedi hatályba léptetni 2009. január 1. napjától az alábbi törvény 10. § (1) bekezdésével csak**
- 3) **2010. január 1. napjától az alábbi törvény 10. § (6) bekezdésével.**

2009. évre a már bemutatott és a honlapunkra 2008. december 18. napján feltett 13. havi bér kompenzálására született „Összefoglalóban” szereplő összeg kerül kifizetésre, amely jogszabályi háttéréről azonnal adunk tájékoztatást, amikor megszületik róla a jogszabály.

Kelt: Budapest, 2009-01-06

Dr. Dudás Lilian
jogtanácsos

„2008. évi CX. törvény

egyes törvényeknek a tizenharmadik havi illetmény, munkabér kifizetési rendjével összefüggő módosításáról

1. § (1) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 193/T. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A munkáltatói igazolásnak a 98. § (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően tartalmaznia kell a következőket:

a) a tizenharmadik havi munkabérnek a munkaviszony megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását,

b) a munkaviszony megszűnésének évében

ba) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

bb) igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

bc) jogcímenként - a rendes szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamot, amely alatt a munkavállaló átlagkereset-, illetve távollétidő-kifizetésben részesült.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni.”

(2) Az Mt. 193/V. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„193/V. § (1) A munkavállaló tizenharmadik havi munkabérre jogosult, ha a tárgyév teljes tartama alatt közigazgatási szervnél munkaviszonyban állt. A tizenharmadik havi munkabér a munkavállalót időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább 90 nap munkaviszonyban rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi munkabérre jogosító idő számítása során a közigazgatási szerveknél tárgyévben fennállt munkaviszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén a munkavállaló részére járó tizenharmadik havi munkabér összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévben már megszűnt munkaviszonynak az időtartamát, amely után a munkavállaló a tizenharmadik havi munkabért időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a munkaviszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt a munkavállaló átlagkereset-, illetve - a rendes szabadság kivételével - távollétidő-fizetésben részesült

figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi munkabér összege a munkavállaló munkaszerződésében foglalt,

a) tárgyév december 1-jei személyi alapbérének havi összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó személyi alapbérének havi összegével egyezik meg, ha a munkavállaló tárgyév december 1-jét követően létesített munkaviszonyt.

(6) A tizenharmadik havi munkabért a tárgyév decemberében, a hónap 20. napjáig a munkavállaló számára ki kell fizetni.

(7) Ha a munkaviszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi munkabér időarányos részét az utolsó munkában töltött napon a munkavállaló részére ki kell fizetni. Ebben az esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi munkabér mértékét a kifizetés időpontjában irányadó személyi alpbér összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt a munkavállalótól a 162. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor a munkavállaló részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában a közigazgatási szervnél fennálló munkaviszonyon a közalkalmazotti, közszolgálati, bírói szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyt, az ügyészségi szolgálati viszonyt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

2. § (1) A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A köztisztviselő tizenharmadik havi illetményre jogosult, ha a tárgyév teljes tartama alatt közszolgálati jogviszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény a köztisztviselőt időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább 90 nap közszolgálati jogviszonnyal rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévben fennállt közszolgálati jogviszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén a köztisztviselőnek járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévben már megszűnt közszolgálati jogviszonynak az időtartamát, amely után a köztisztviselő a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a közszolgálati jogviszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt a köztisztviselő átlagkereset-, illetve - a rendes szabadság kivételével - távolléti díj-fizetésben részesült figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege a köztisztviselő kinevezésében foglalt,

a) tárgyév december 1-jei illetményének összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó illetményének összegével egyezik meg, ha a köztisztviselő tárgyév december 1-jét követően létesített közszolgálati jogviszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyév decemberében, a hónap 20. napjáig a köztisztviselő számára ki kell fizetni.

(7) Ha a közszolgálati jogviszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon a köztisztviselő részére ki kell fizetni. Ebben az esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés időpontjában irányadó illetmény összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt a köztisztviselőtől a Munka Törvénykönyve 162. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor a köztisztviselő részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában közszolgálati jogviszonyon az e törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, valamint a közalkalmazotti jogviszonyt, a bírói szolgálati, az igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyt, az ügyészségi szolgálati viszonyt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

(2) A Ktv. 50. §-a (2) bekezdése c) pontjának a helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A fegyelmi vétséget elkövető köztisztviselővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:]

„c) a 49. § szerinti juttatás - még ki nem fizetett összegének tárgyévre történő - csökkentése, megvonása;”

(3) A Ktv. 64. §-a a következő (4)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A munkáltató a közszolgálati jogviszony megszűnésekor, megszüntetésekor a köztisztviselő részére közszolgálati igazolást ad.

(5) A közszolgálati igazolásnak tartalmaznia kell különösen

a) a köztisztviselő természetes személyazonosító adatait (név, születési név, anyja neve, születési hely, év, hónap, nap),

b) a köztisztviselő taj-számát,

c) a munkáltatónál közszolgálati jogviszonyban töltött idő tartamát,

d) a köztisztviselő illetményéből jogerős határozat vagy jogszabály alapján levonandó tartozást, illetve ennek jogosultját,

e) a köztisztviselő által a közszolgálati jogviszony megszűnésének évében igénybe vett betegszabadság időtartamát,

f) a 19. § (2) bekezdése alapján meghatározott, emelt összegű végkielégítésben való részesülést,

g) a köztisztviselő munkakörét,

h) a jubileumi jutalom kifizetését és ennek időpontját,

i) a tizenharmadik havi illetménynek a közszolgálati jogviszony megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását,

j) a közszolgálati jogviszony megszűnésének évében

ja) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

jb) igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

jc) jogcímenként - a rendes szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamot, amely alatt a köztisztviselő átlagkereset-, illetve távollétidő-kifizetésben részesült,

k) a közszolgálati jogviszony megszűnésének módját, és ha e törvény indokolási kötelezettséget ír elő, a megszüntetés okát. Ez utóbbiakat a köztisztviselő kérésére a közszolgálati igazolásból mellőzni kell.

(6) Az (5) bekezdés i)-j) pontjainak alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni."

3. § (1) A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 36. §-a (2) bekezdésének c)-d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A közalkalmazotti igazolásnak - a Munka Törvénykönyve 98. § (2) bekezdésének a)-e) pontjában és (3)-(4) bekezdésében foglaltakon túlmenően - tartalmaznia kell]

„c) a közalkalmazotti jogviszony megszűnésének évében

ca) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

cb) igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

cc) jogcímenként - a rendes szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamot, amely alatt a közalkalmazott átlagkereset-, illetve távollétidő-kifizetésben részesült,

d) a tizenharmadik havi illetménynek a közalkalmazotti jogviszony megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását."

(2) A Kjt. 36. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés c)-d) pontjainak alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni."

(3) A Kjt. 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § (1) A közalkalmazott tizenharmadik havi illetményre jogosult, ha a tárgyév teljes időtartama alatt közalkalmazotti jogviszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény a közalkalmazottat időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább 90 nap közalkalmazotti jogviszonnal rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévben fennállt közalkalmazotti jogviszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén a közalkalmazottnak járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévben már megszűnt közalkalmazotti jogviszonynak az időtartamát, amely után a közalkalmazott a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a közalkalmazotti jogviszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt a közalkalmazott átlagkereset-, illetve - a rendes szabadság kivételével - távollétidő-fizetésben részesült figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege a közalkalmazott kinevezésében foglalt,

a) tárgyév december 1-jei illetményének összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó illetményének összegével egyezik meg, ha a közalkalmazott tárgyév december 1-jét követően létesített közalkalmazotti jogviszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyév decemberében, a hónap 20. napjáig a közalkalmazott számára ki kell fizetni.

(7) Ha a közalkalmazotti jogviszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon a közalkalmazott részére ki kell fizetni. Ebben az esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés időpontjában irányadó illetmény összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt a közalkalmazottól a Munka Törvénykönyve 162. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4)

bekezdés alapján megállapítható, akkor a közalkalmazott részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában közalkalmazotti jogviszonyon a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, a közszolgálati jogviszonyt, a bírói szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyt, az ügyészségi szolgálati viszonyt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

4. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) 46/B. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén]

„*b*) tizenharmadik havi illetményre,”

[jogosult.]

(2) Az Üsztv. 48. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„48. § (1) Az ügyész tizenharmadik havi illetményre jogosult, ha a tárgyévteljes tartama alatt ügyészségi szolgálati viszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény az ügyészt időarányosan illeti meg, ha a tárgyévteljesben legalább 90 nap ügyészségi szolgálati viszonyal rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévteljesben fennállt ügyészségi szolgálati viszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén az ügyésznek járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévteljesben már megszűnt ügyészségi szolgálati viszonynak az időtartamát, amely után az ügyész a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe az ügyészségi szolgálati viszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt az ügyész átlagkereset-, illetve - a rendes szabadság kivételével - távolléti díj-fizetésben részesült figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege

a) az ügyész tárgyévteljes december 1-jei illetményének összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó illetmény összegével egyezik meg, ha az ügyész tárgyévteljes december 1-jét követően létesített ügyészségi szolgálati viszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyévteljes decemberében, a hónap 20. napjáig az ügyész számára ki kell fizetni.

(7) Ha az ügyészségi szolgálati viszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon kell az ügyész részére kifizetni. Ez esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés időpontjában irányadó illetmény összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévteljes jogszerező időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt az ügyésztől a Munka Törvénykönyve 162. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerező időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor az ügyész részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) Az (1)-(8) bekezdésben foglaltaktól eltérően a tizenharmadik havi illetmény, illetve időarányos része nem illeti meg az ügyészt, ha

a) ellene fegyelmi eljárás, illetőleg büntetőeljárás folyik,

b) fegyelmi büntetés hatálya alatt áll,

c) ügyészségi szolgálati viszonyát a fegyelmi eljárás befejezése előtt egyoldalúan megszüntette,

d) ügyészségi szolgálati viszonyát jogellenesen megszüntette.

(10) A tizenharmadik havi illetmény, illetve az időarányos része az ügyészt visszamenőleg illeti meg, ha fegyelmi, illetőleg büntetőjogi felelősségét nem állapították meg.

(11) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(12) E § alkalmazásában ügyészségi szolgálati viszonyon a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, a közszolgálati jogviszonyt, a közalkalmazotti, bírói szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

(3) Az Üsztv. 66. §-a (2) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A fegyelmi büntetés hatálya alatt álló ügyész]

„*e*) tizenharmadik havi illetményben nem részesülhet.”

(4) Az Üsztv. 81/J. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81/J. § (1) Az ügyészségi titkár, fogalmazó és nyomozó minden naptári évben egyhavi illetményére jogosult (tizenharmadik havi illetmény).

(2) A tizenharmadik havi illetményre egyebekben a 48. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(5) Az Üsztv. 90/K. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„90/K. § (1) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott minden naptári évben egyhavi illetményére jogosult (tizenharmadik havi illetmény).

(2) A tizenharmadik havi illetményre egyebekben a 48. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

(6) Az Üsztv. 95. §-ának (3) bekezdése a következő új *c*) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *c*)-*g*) pont megjelölése *d*)-*h*) pontra változik:

[Az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a Munka Törvénykönyve]

„*c*) 98. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkáltatói igazolásnak tartalmaznia kell a következőket is:

ca) a tizenharmadik havi illetménynek az ügyészségi szolgálati viszony megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását,

cb) az ügyészségi szolgálati viszony megszűnésének évében

(i) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

(ii) igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

(iii) jogcímenként - a rendes szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamot, amely alatt az ügyész átlagkereset-, illetve távolléti-díj-kifizetésben részesült;”

(7) Az Üsztv. 95. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4)-(7) bekezdés számozása (5)-(8) bekezdésre változik:

„(4) A (3) bekezdés *c*) pontja alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni.”

5. § (1) A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 61. § (2) bekezdése a következő *g*)-*h*) ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg az *f*) pont végén az írásjel pontosvesszőre változik:

[Az (1) bekezdésben említett igazolás tartalmazza a hivatásos állomány tagjának:]

„*g*) a tizenharmadik havi illetmény szolgálati viszonya megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását;

h) a szolgálati viszony megszűnésének évében

ha) az egészségügyi szabadsága időtartamát,

hb) igénybe vett illetmény nélküli szabadsága időtartamát, valamint

hc) jogcímenként - az alap-, pótszabadság, az egészségügyi szabadság, a szülési szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamát, amely alatt a hivatásos állomány tagja átlagkereset-, illetve távolléti-díj-kifizetésben részesült.”

(2) A Hszt. 61. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdés *g*)-*h*) pontjainak alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni.”

(3) A Hszt. 61. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell a 43. § szerinti vezénylés, az 59/A. § alapján fegyveres szervekben belülről történő áthelyezés, valamint a 60. § szerinti áthelyezés esetén is.”

(4) A Hszt. 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § (1) A hivatásos állomány tagja egyhavi távolléti díjra (tizenharmadik havi illetmény) jogosult, ha a tárgyév teljes tartama alatt szolgálati viszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény a hivatásos állomány tagját időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább 90 nap szolgálati viszonyban rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévben fennállt szolgálati viszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén a hivatásos állomány tagjának járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévben már megszűnt közsolgálati jogviszonynak az időtartamát, amely után a hivatásos állomány tagja a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a szolgálati viszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál az alap-, pótszabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) az egészségügyi szabadság időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó illetmény nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt a hivatásos állomány tagja átlagkereset-, illetve - az alap-, pótszabadság, az egészségügyi szabadság, valamint a szülési szabadság kivételével - távolléti-díj-fizetésben részesült figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege

a) a tárgyév december 1-jén irányadó távolléti díj összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó távolléti díj összegével egyezik meg, ha a hivatásos állomány tagja tárgyév december 1-jét követően létesített szolgálati viszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyév decemberében, a hónap 20. napjáig a hivatásos állomány tagja számára ki kell fizetni.

(7) Ha a szolgálati viszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon a hivatásos állomány tagja részére ki kell fizetni. Ebben az esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés esedékességekor irányadó távolléti díj összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt a hivatásos állomány tagjától a 106. § (3) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor a hivatásos állomány tagja részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában szolgálati viszonyon a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, a közszolgálati jogviszonyt, a közalkalmazotti, bírói szolgálati, az igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyt, az ügyészségi szolgálati viszonyt, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

6. § (1) Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 29. § (2) bekezdése a következő f)-g) ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg az e) pont végére vessző kerül:

[Az (1) bekezdés szerinti igazolás]

„f) a tizenharmadik havi illetménynek a szolgálati viszony megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve - jogosító időtartam hiányában - a kifizetés elmaradását,

g) a szolgálati viszony megszűnésének évében

ga) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

gb) igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

gc) jogcímenként - a rendes szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamot, amely alatt az igazságügyi alkalmazott átlagkereset-, illetve távolléti-díj-kifizetésben részesült”

[tartalmazza.]

(2) Az Iasz. 29. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés f)-g) pontjainak alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni.”

(3) Az Iasz. 116. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„116. § (1) Az igazságügyi alkalmazott tizenharmadik havi illetményre jogosult, ha a tárgyévi teljes tartama alatt szolgálati viszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény az igazságügyi alkalmazottat időarányosan illeti meg, ha a tárgyévi legalább 90 nap szolgálati viszonytal rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévi fennállt szolgálati viszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén az igazságügyi alkalmazottnak járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévi már megszűnt szolgálati viszonyának az időtartamát, amely után az igazságügyi alkalmazott a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a szolgálati viszony szünetelésének időtartama.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) a keresőképtelenséget okozó betegség időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt az igazságügyi alkalmazott átlagkereset-, illetve - a rendes szabadság kivételével - távolléti-díj-kifizetésben részesült

figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege az igazságügyi alkalmazott kinevezésében foglalt,

a) tárgyévi december 1-jei illetményének összegével egyezik meg, illetve

b) a munkába lépés napján irányadó illetményének összegével egyezik meg, ha az igazságügyi alkalmazott tárgyévi december 1-jét követően létesített szolgálati viszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyévi decemberében, a hónap 20. napjáig az igazságügyi alkalmazott számára ki kell fizetni.

(7) Ha a szolgálati viszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon az igazságügyi alkalmazott részére ki kell fizetni. Ez esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés időpontjában irányadó illetmény összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt az igazságügyi alkalmazottól az Mt. 162. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor az igazságügyi alkalmazott részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető szünetelésnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában szolgálati viszonyon a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, a közszolgálati jogviszonyt, a közalkalmazotti, bírói szolgálati jogviszonyt, az ügyészségi szolgálati viszonyt, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, továbbá a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak szolgálati jogviszonyát is érteni kell.”

(4) Az Iasz. 117. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„117. § (1) A 116. §-ban foglaltaktól eltérően, a tizenharmadik havi illetmény, illetve időarányos része nem illeti meg az igazságügyi alkalmazottat, ha

a) ellene fegyelmi eljárás, illetőleg büntetőeljárás folyik,

b) fegyelmi büntetés hatálya alatt áll,

c) szolgálati viszonyát a fegyelmi eljárás befejezése előtt egyoldalúan megszüntette,

d) szolgálati viszonyát jogellenesen megszüntette.

(2) A tizenharmadik havi illetmény, illetve időarányos része az igazságügyi alkalmazottat visszamenőleg illeti meg, ha fegyelmi, illetőleg büntetőjogi felelősségét nem állapították meg.”

7. § (1) A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 65. § (2) bekezdése a következő g)-h) ponttal egészül ki, egyidejűleg az f) pont végén lévő írásjel pontosvesszőre változik:

[Az (1) bekezdésben említett igazolás tartalmazza az állomány tagjának]

„g) a tizenharmadik havi illetmény szolgálati viszonya megszűnése évében történő kifizetését, összegét, valamint a tizenharmadik havi illetményre jogosító időtartamot, illetve a kifizetés elmaradását; valamint

h) a szolgálati viszonya megszűnésének évében

ha) az egészségügyi szabadsága időtartamát,

hb) igénybe vett illetmény nélküli szabadsága időtartamát, valamint

hc) jogcímenként - az alap-, pótszabadság, az egészségügyi szabadság, a szülési szabadság és a munkaszüneti napok kivételével - minden olyan munkában nem töltött időtartamát, amely alatt az állomány tagja átlagkereset-, illetve távolléti-díj-kifizetésben részesült.”

(2) A Hjt. 65. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdés g)-h) pontjainak alkalmazásában időtartamon az időtartam kezdő és befejező időpontjának naptárilag történő megjelölését kell érteni.”

(3) A Hjt. 65. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell a 47. § szerinti vezénylés és a 63. § szerinti áthelyezés esetén is.”

(4) A Hjt. 119. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„119. § (1) Az állomány tagja egyhavi távolléti díjra (tizenharmadik havi illetmény) jogosult, ha a tárgyév teljes tartama alatt szolgálati viszonyban állt. A tizenharmadik havi illetmény az állomány tagját időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább 90 nap szolgálati viszonyal rendelkezik.

(2) A tizenharmadik havi illetményre jogosító idő számítása során a tárgyévben fennállt szolgálati viszonyok időtartamát össze kell számítani. Összeszámítás esetén az állomány tagjának járó tizenharmadik havi illetmény összegének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni annak a tárgyévben már megszűnt szolgálati jogviszonynak az időtartamát, amely után az állomány tagja a tizenharmadik havi illetményt időarányosan megkapta.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott idő számításánál - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - nem vehető figyelembe a munkában nem töltött idő.

(4) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott időtartamok számításánál az alap-, pótszabadság és a szülési szabadság időtartamát, valamint - ha ezek együttes időtartama a 183 napot nem haladja meg -

a) az egészségügyi szabadság időtartamát,

b) a 30 napot meg nem haladó illetmény nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) minden olyan munkában nem töltött időt, amely alatt az állomány tagja átlagkereset-, illetve - az alap-, pótszabadság, az egészségügyi szabadság, valamint a szülési szabadság kivételével - távolléti-díj-fizetésben részesült figyelembe kell venni.

(5) A tizenharmadik havi illetmény összege

a) a tárgyév december 1-jén irányadó távolléti díj összegével egyezik meg, illetve

b) a szolgálati viszony létesítésének napján irányadó távolléti díj összegével egyezik meg, ha az állomány tagja tárgyév december 1-jét követően létesített szolgálati viszonyt.

(6) A tizenharmadik havi illetményt a tárgyév decemberében, a hónap 20. napjáig az állomány tagja számára ki kell fizetni.

(7) Ha a szolgálati viszony év közben szűnik meg, a tizenharmadik havi illetmény időarányos részét az utolsó munkában töltött napon az állomány tagja részére ki kell fizetni. Ebben az esetben - az (5) bekezdéstől eltérően - a tizenharmadik havi illetmény mértékét a kifizetés esedékességekor irányadó távolléti díj összege alapján kell meghatározni.

(8) Ha a tárgyévi jogszerző időszakot figyelembe véve megállapítható, hogy túlfizetés történt, akkor azt az állomány tagjától a 116. § (3) bekezdésének alkalmazásával vissza kell követelni. Amennyiben kevesebb jogszerző időt vettek figyelembe, mint ami az (1)-(4) bekezdés alapján megállapítható, akkor az állomány tagja részére a különbözetet a tárgyévet követő január 15-éig ki kell fizetni.

(9) A (3)-(4) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető munkában nem töltött időnek a munkaszüneti nap miatt kiesett idő, illetőleg a heti pihenőnap (pihenőidő) miatti távollét.

(10) E § alkalmazásában szolgálati viszonyon a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél fennálló munkaviszonyt, továbbá a Hjt. 2. § (31) bekezdése szerinti közszolgálati jogviszonyt is érteni kell.”

8. § A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 42/A. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A Gazdasági Versenyhivatallal közszolgálati jogviszonyban, valamint munkaviszonyban álló munkatársak minden naptári évben külön juttatásként két alkalommal, alkalmanként egyhavi illetményre jogosultak, amennyiben a kifizetés időpontjában a jogviszonyuk a Gazdasági Versenyhivatallal fennáll, és a tárgyfélvben tényleges munkavégzésük nem szünetelt. A külön juttatást két részletben, a tárgyfélvét követő hónap végéig kell kifizetni.”

9. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 66/M. § (1)-(3) bekezdéseinek a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hivatásos nevelőszülő tizenharmadik havi díjra jogosult, ha a tárgyévben tizenkét hónap hivatásos nevelőszülői jogviszonnyal rendelkezik. A tizenharmadik havi díj a hivatásos nevelőszülő időarányosan illeti meg, ha a tárgyévben legalább hathavi hivatásos nevelőszülői jogviszonnyal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a hivatásos nevelőszülő nem jogosult tizenharmadik havi díjra, ha gyermeknevelési feladatait - szabadsága, betegsége vagy egyéb akadályoztatása miatt - a tárgyévben hat hónapnál hosszabb ideig nem látta el.

(3) A tizenharmadik havi díj mértéke a tárgyév december havi hivatásos nevelőszülői díj összegével egyezik meg.”

Hatályba léptető rendelkezések

10. § (1) E törvény - az (5) és (6) bekezdésben foglalt kivétellel - 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 12. § (1) bekezdésében a „valamint minden naptári évben külön juttatásként legalább egyhavi illetményére, jubileumi jutalomra pedig a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint jogosult” szövegrész helyébe a „, valamint a munkáltatói jogkör gyakorlója és a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter együttes javaslata alapján a miniszterelnök által meghatározott összegű jutalomra, illetve a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint jubileumi jutalomra jogosult” szöveg lép.

(3) A Ksztv. 12. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az államtitkár és a szakállamtitkár számára céljuttatást és projekt-prémiumot a munkáltatói jogkör gyakorlója és a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter együttes javaslata alapján a miniszterelnök állapíthat meg.”

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Ktv. 11. § (4) bekezdésében a „42-49. §-ok” szövegrész helyébe a „42-48. §-ok” szövegrész lép,

b) a Ktv. 49/A. § (1) bekezdésében a „42-49. §-a” szövegrész helyébe a „42-48. §-a” szövegrész lép,

c) a Ktv. 67. § (1) bekezdésében a „49-49/N. §-aiban” szövegrész helyébe a „49/A-49/N. §-aiban” szövegrész lép,

d) a Hszt. 108. § (1) bekezdésében a „külön juttatás” szövegrész helyébe az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatás” szövegrész lép,

e) a Hszt. 183. § (4) bekezdésében a „külön juttatást” szövegrész helyébe az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást” szövegrész lép,

f) a Hjt. 118. § (1) bekezdésében a „külön juttatás” szövegrész helyébe az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatás” szövegrész lép,

g) a Hjt. 204. § (4) bekezdésében a „külön juttatást” szövegrész helyébe az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást” szövegrész lép,

h) a Ktv. 1. számú mellékletének 1. pontjában a „Név (leánykori név):” szövegrész helyébe a „Név (születési név):” szövegrész lép.

(5) 2008. december 31-én lép hatályba a törvény 11. § (2) bekezdése.

(6) 2010. január 1-jén lépnek hatályba a törvény

a) 1-9. §-ai,

b) 12. §-ának (9) és (10), valamint (12) bekezdése.

Hatályon kívül helyező rendelkezések

11. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Mt. 193/V. §-a,

b) a Ktv. 49. §-a, a Ktv. 50. §-a (2) bekezdésének c) pontja,

c) a Kjt. 36. § (2) bekezdés d) pontja, valamint a Kjt. 68. §-a,

d) az Üsztv. 46/B. § (1) bekezdés b) pontja, 48. §-a, 66. § (2) bekezdés e) pontja, 81/J. §-a, 90/K. §-a,

e) a Hszt. 109. §-a, az azt megelőző „Külön juttatás” alcím,

f) az Iasz. 116. §-a, az azt megelőző „A külön juttatás” alcím, az Iasz. 117. §-a,

g) a Hjt. 119. §-a, az azt megelőző „Külön juttatás” alcím,

h) a Tpv. 42/A. § (9) bekezdése,

i) a Gyvt. 66/M. § (1)-(3) bekezdései,

j) a Ksztv. 56. § (4) bekezdése, valamint

k) az egyes törvényeknek a tizenharmadik havi illetmény kifizetési rendjével összefüggő módosításáról szóló 2007. évi XXXIII. törvény.

(2) Nem lép hatályba a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló 2008. évi LXI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (2) bekezdése, 9. §-a, 11. §-a, 16. §-a, 29. §-a, 33. § (2) bekezdés c) pontja, 34. § (5) bekezdése, 40. § (2)-(4) bekezdése, 41. § (6) és (7) bekezdése.

(3) E törvény 2010. december 31-én hatályát veszti.

Módosító rendelkezések

12. § (1) Az Mt. 134. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni. Az esedékesség évében kiadottnak kell tekinteni azt a szabadságot, amelynek megszakítás nélküli tartama - az esedékesség évében történő megkezdése esetén - a következő évben jár le, és a következő évre átnyúló szabadságrész nem haladja meg az öt munkanapot. A munkáltató

a) kivételesen fontos gazdasági érdek, illetve a működési körét közvetlenül és súlyosan érintő ok esetén a szabadságot legkésőbb az esedékesség évét követő év március 31-ig, kollektív szerződés rendelkezése esetén az esedékesség évét követő év június 30-ig,

b) a munkavállaló betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül

adja ki, ha az esedékesség éve eltelt. E rendelkezésektől érvényesen eltérni nem lehet.”

(2) A Kjt. 20/A. § (4)-(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyúttal a 20/A. § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pályázati felhívást a Kormányzati Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ (a továbbiakban: KSZK) internetes oldalán kell közzétenni. Emellett a pályázati felhívást, valamint a munkáltatónál közalkalmazotti jogviszony keretében pályázat nélkül betölthető munkakört és a kinevezés feltételeit (a továbbiakban: álláshirdetés)

a) ha a fenntartó önkormányzat, a székhelyén,

b) ha a fenntartó önkormányzati társulás, a társulásban részt vevő önkormányzatok székhelyén is, továbbá

c) a munkáltató a székhelye és telephelye szerinti településen

a helyben szokásos módon köteles közzétenni. Végrehajtási jogszabály hivatalos lapban vagy egyéb módon való közzétételt is előírhat. Ebben az esetben, továbbá az a)-c) pontban foglalt esetekben meg kell jelölni a pályázati felhívás KSZK honlapján való közzétételének időpontját. A pályázat benyújtásának a határideje a pályázati felhívásnak a KSZK honlapján való elsődleges közzétételétől számított tizenöt napnál - a munkáltató vezetésére kiírt pályázat esetén harminc napnál - rövidebb nem lehet. Álláshirdetés esetén e határidőket az a) pont alapján történő közzétételtől kell számítani.

(5) A pályázó - a (3) bekezdés d) pontja alapján meghatározottakon túlmenően - a pályázathoz csatolja

a) a munkáltató vezetésére kiírt pályázat esetén a munkáltató vezetésére, fejlesztésére vonatkozó programját,

b) arról szóló nyilatkozatát, hogy a pályázati anyagában foglalt személyes adatainak a pályázati eljárással összefüggésben szükséges kezeléséhez hozzájárul,

c) a külön jogszabályban vagy a pályázatban előírt további követelmények igazolására vonatkozó okiratokat.

(6) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a 23. § (2) bekezdés szerinti magasabb vezetői munkakörre vagy megbízásra kiírt pályázat esetén a pályázót a pályázati határidő lejártát követő huszonegy napon belül a kinevezési, megbízási jogkör gyakorlója által létrehozott legalább háromtagú, a betöltendő munkakör feladatait érintően szakértelemmel rendelkező bizottság hallgatja meg, melynek nem lehet tagja - a helyi önkormányzati képviselő-testület tagja kivételével - a kinevezési, megbízási jogkör gyakorlója. A kinevezési, megbízási jogkör gyakorlója a bizottság írásba foglalt véleményét mérlegelve a pályázati határidő lejártát követő

a) hatvan napon belül, vagy

b) első ülésén, ha e jogot testület gyakorolja,

dönt a közalkalmazotti jogviszony létesítéséről, illetve a vezetői megbízásról. Egyebekben a pályázat elbírálásának rendjét a munkáltató határozza meg.

(7) A benyújtott pályázat tartalma - törvény eltérő rendelkezése hiányában - csak a pályázó beleegyezésével közölhető harmadik személlyel. Sikertelen pályázat esetén a pályázó részére a pályázati anyagot vissza kell juttatni. Amennyiben a pályázó az általa benyújtott, személyes adatokat tartalmazó adathordozót a pályázat elbírálási határidejétől számított kilencven napon belül nem veszi át, azokat meg kell semmisíteni és személyes adatait törölni kell.”

(3) A Kjt. 37. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Végkielégítés illeti meg a közalkalmazottat, ha közalkalmazotti jogviszonya

a) felmentés,

b) rendkívüli lemondás,

c) a munkáltató jogutód nélküli megszűnése következtében vagy

d) a (3) bekezdés szerint szűnik meg.”

(4) A Kjt. 37. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a közalkalmazottal ugyanazon munkáltató legalább két alkalommal határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszonyt létesít, és a korábbi közalkalmazotti jogviszony megszűnése, valamint az újabb közalkalmazotti jogviszony létesítésének időpontja között hat hónaponál hosszabb idő nem telt el, a közalkalmazott végkielégítésre jogosult, feltéve, hogy közalkalmazotti jogviszonya a 27. § (2) bekezdés szerinti eljárásban, a 30. § (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt okok alapján kerül megszüntetésre, vagy a 25. § (1) bekezdés a) pontja szerint szűnik meg. Kettőnél több határozott idejű közalkalmazotti jogviszony esetén a hat hónaponál hosszabb megszakítás előtt fennállt jogviszonyok időtartamát nem lehet figyelembe venni. A végkielégítésre való jogosultság megállapításakor a (6) bekezdést kell alkalmazni azzal, hogy az e bekezdés szerinti jogcímen megszűnt vagy megszüntetett határozott idejű jogviszonyok időtartamát kell összeszámítani. Ha az első mondatban szereplő okokra alapított megszüntetés vagy megszűnés alapján a közalkalmazott végkielégítésre vált jogosulttá, az azonos felek közötti újabb határozott idejű kinevezés esetén a végkielégítésre való jogosultság megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni azon közalkalmazotti jogviszonyok időtartamát, amelyekre tekintettel a korábbi végkielégítés kifizetése megtörtént.”

(5) A Kjt. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) A közalkalmazott nem létesíthet munkavégzésre irányuló további jogviszonyt, ha az a közalkalmazotti jogviszonya alapján betöltött munkakörével összeférhetetlen.

(2) A magasabb vezető, vezető, továbbá a pénzügyi kötelezettségvállalásra jogosult közalkalmazott munkakörével, vezető megbízásával összeférhetetlen

a) ha közeli hozzátartozójával [Mt. 139. § (2) bekezdés] irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne,

b) gazdasági társaságban vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági tagság, kivéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztisztviselői többségi tulajdonban vagy tartósan állami tulajdonban van, vagy az állami tulajdonos különleges jogokat biztosító részvény alapján delegálja, továbbá, ha a társaságban az állami közvetlen vagy közvetett befolyás mértéke - a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény rendelkezései alapján számítva - legalább ötven százalék.

(3) A (2) bekezdés *b*) pontjától eltérően a kinevezett, illetve megbízott magasabb vezető és vezető az ott meghatározott feltételek esetén sem lehet vezető tisztségviselője a munkáltató tevékenységével azonos tevékenységet folytató vagy az intézménnyel gazdasági kapcsolatban álló gazdasági társaságnak.”

(6) A Kjt. a következő 57/A. §-sal egészül ki:

„57/A. § (1) Az 56. §-tól eltérően a magasabb vezető munkakörre kinevezett közalkalmazottat naptári évenként harmincöt, a vezetői munkakörre kinevezett közalkalmazottat harminc munkanap alapszabadság illeti meg.

(2) A kinevezett vezető az 57. § (1)-(4) bekezdése szerinti pótszabadságra nem jogosult.”

(7) A Kjt. a következő 81/A. §-sal egészül ki:

„81/A. § (1) A magasabb vezető a vezetői tevékenységének keretében gondatlanul okozott károkért teljes mértékben felel.

(2) A magasabb vezető által a vezetői tevékenység keretében szándékosan okozott kárért, illetve a nem vezetői tevékenysége keretében okozott kár megtérítésével kapcsolatban az általános kárfelelősségi szabályok (Munka Törvénykönyve Harmadik rész, VIII. fejezet) az irányadók azzal az eltéréssel, hogy gondatlan károkozás esetén a felelősség mértéke a vezető hathavi átlagkeresetéig terjedhet.

(3) Ha a magasabb vezető a közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szünteti meg - a 35. § (1) bekezdésétől eltérően - hathavi átlagkeresetével felel.”

(8) A prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Péptv.) 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A programban részt vevő foglalkoztatásra irányuló jogviszonyára a Ktv., a Kjt., illetőleg az Mt. rendelkezéseit - a díjazásra és egyéb juttatásokra, valamint az illetmény- és előmeneteli rendszerre vonatkozó szabályok kivételével - megfelelően alkalmazni kell. A programban részt vevőt a számára foglalkoztatásra irányuló jogviszonya alapján járó természetbeni étkezés vagy étkezési hozzájárulás, továbbá - ha a munkáltató a foglalkoztatottak részére egyébként ilyen juttatást biztosít - ruházati költségtérítés harminc százaléka illeti meg. A jubileumi jutalomra való jogosultság tekintetében a programban való részvétellel összefüggésben foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban töltött idő jogszerző időnek számít, a jubileumi jutalom összegét a (4) bekezdésben meghatározott juttatás alapulvételével kell megállapítani. A programban részt vevőt utazási költségeinek megtérítése címén a havonta munkában töltött munkanapokkal arányos juttatás illeti meg. Ahol a foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó szabályok távolléti díj, illetmény vagy azokon alapuló juttatás fizetését írják elő, a programban részt vevőt a (4) bekezdésben meghatározott juttatás illeti meg, melynek kifizetésére az illetmény kifizetésének szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

(9) A Péptv. 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A programban részt vevő foglalkoztatásra irányuló jogviszonyára a Ktv., a Kjt., illetőleg az Mt. rendelkezéseit - a díjazásra és egyéb juttatásokra, valamint az illetmény- és előmeneteli rendszerre vonatkozó szabályok kivételével - megfelelően alkalmazni kell. A programban részt vevőt a számára foglalkoztatásra irányuló jogviszonya alapján járó természetbeni étkezés vagy étkezési hozzájárulás, továbbá - ha a munkáltató a foglalkoztatottak részére egyébként ilyen juttatást biztosít - ruházati költségtérítés harminc százaléka illeti meg. A jubileumi jutalomra való jogosultság tekintetében a programban való részvétellel összefüggésben foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban töltött idő jogszerző időnek számít, a jubileumi jutalom összegét a (4) bekezdésben meghatározott juttatás alapulvételével kell megállapítani. A programban részt vevő tizenharmadik havi juttatásra a (11) bekezdésben foglaltak szerint jogosult. A programban részt vevőt utazási költségeinek megtérítése címén a havonta munkában töltött munkanapokkal arányos juttatás illeti meg. Ahol a foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó szabályok távolléti díj, illetmény vagy azokon alapuló juttatás fizetését írják elő, a programban részt vevőt a (4) bekezdésben meghatározott juttatás illeti meg, melynek kifizetésére az illetmény kifizetésének szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

(10) A Péptv. 4. §-a a következő új (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A tizenharmadik havi juttatás összege - ha a programban való részvétel a tárgyévben folyamatosan fennállt - a (4) bekezdésben foglalt juttatás egyhavi összegének harminc százalékaival egyezik meg. A tizenharmadik havi juttatás a programban részt vevőt időarányosan illeti meg, amennyiben a tárgyévben legalább kilencven nap időtartamban vett részt a programban. Ha a programba való belépésre év közben került sor, a belépés időpontjáig járó tizenharmadik havi illetmény összegét hozzá kell számítani a tizenharmadik havi juttatáshoz. A tizenharmadik havi juttatást a tárgyév december hónap huszadik napjáig a programban részt vevő számára ki kell fizetni. Ha a jogviszony év közben szűnik meg, akkor a tizenharmadik havi juttatás időarányos részét az utolsó munkában töltött napon kell kifizetni a programban részt vevő részére.”

(11) A Péptv. 6. § (1) bekezdésének felvezető szövege, valamint *b*) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„A 4. § (4)-(5), továbbá (8) és (9) bekezdése, valamint az 5. § (4) bekezdése szerinti juttatás - kivéve a ruházati költségtérítést - és munkáltatói közterhei összegét a munkáltató számára a központi költségvetés a (2) bekezdés alapján megtéríti, annak forrása:”

„*b*) a 2006-2015. évekre vonatkozóan az éves költségvetési törvényben meghatározott forrás.”

(12) A Péptv. 6. § (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„A 4. § (4)-(5), (8) és (9), valamint (11) bekezdése, valamint az 5. § (4) bekezdése szerinti juttatás - kivéve a ruházati költségtérítést - és munkáltatói közterhei összegét a munkáltató számára a központi költségvetés a (2) bekezdés alapján megtéríti, annak forrása:”

(13) 2010. január 1-jén

a) a Ktv. 11. § (4) bekezdésében a „42-48. §-ok” szövegrész helyébe a „42-49. §-ok” szövegrész lép,

b) a Ktv. 49/A. § (1) bekezdésében a „42-48. §-a” szövegrész helyébe a „42-49. §-a” szövegrész lép,

c) a Ktv. 67. § (1) bekezdésében a „49/A-49/N. §-aiban” szövegrész helyébe a „49-49/N. §-aiban” szövegrész lép,

d) az Üsztv. 3. számú melléklet IV. pontjának második francia bekezdésében a „bérpótlékai, jutalma” szövegrész helyébe „bérpótlékai, tizenharmadik havi illetménye, jutalma,” szövegrész lép,

e) a Hszt. 108. § (1) bekezdésében az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatás” szövegrész helyébe a „külön juttatás” szövegrész lép,

f) a Hszt. a 109. §-át megelőzően a „Külön juttatás” alcímmel egészül ki,
g) a Hszt. 183. § (4) bekezdésében az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást” szövegrész helyébe a „külön juttatást” szövegrész lép,
h) az Iasz. a 116. §-át megelőzően a „A külön juttatás” alcímmel egészül ki,
i) a Hjt. 118. § (1) bekezdésében az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatás” szövegrész helyébe a „külön juttatás” szövegrész lép,

j) a Hjt. a 119. §-át megelőzően a „Külön juttatás” alcímmel egészül ki,
k) a Hjt. 204. § (4) bekezdésében az „a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást” szövegrész helyébe a „külön juttatást” szövegrész,
l) a Ksztv. 12. § (1) bekezdésében a „jubileumi jutalomra” szövegrész helyébe a „jubileumi jutalomra és tizenharmadik havi illetményre” szövegrész lép.

(14) A Kjtm. 33. §-a (2) bekezdése a következő *c*) és *d*) ponttal egészül ki:

[*(2)A Kjt.*]

„*c*) 21/A. §-ának (5) bekezdésében, 22. §-ának (4) és (5) bekezdésében, a 22/B. §-ának felvezető szövegében, 39. §-ának (4) bekezdésében, 54. §-ának (3) bekezdésében, 55. §-ában, 57. §-ának (3) és (4) bekezdésében, 61. §-ának (4) bekezdésében, 66. §-ának (4) bekezdésében, 71. §-ának (3) bekezdésében, 75. §-a (1) bekezdésében „a miniszter” szövegrész helyébe „végrehajtási rendelet” szöveg,

d) 57. §-ának (2) bekezdésében a „magasabb vezető állású” szövegrész helyébe a „magasabb vezető megbízású” szövegrész, a „vezető állású” szövegrész helyébe a „vezető megbízású” szövegrész”

[*lép.*]

(15) A Kjtm. 41. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a közalkalmazott magasabb vezetői, illetve vezetői megbízása e törvény erejénél fogva magasabb vezetői vagy vezetői munkakörre alakult át,

a) a határozatlan, illetve határozott idejű magasabb vezetői, illetve vezetői megbízást - a *b*) pontban foglaltak kivételével - határozatlan időre szóló magasabb vezetői vagy vezetői munkakörre szóló kinevezésnek kell tekinteni,

b) az *a*) pontban foglaltaktól eltérően, ha a vezetői feladatok határozott időre szóló ellátását törvény írja elő, a magasabb vezetői, illetve vezetői megbízást az annak lejártáig tartó határozott idejű magasabb vezetői vagy vezetői munkakörre szóló kinevezésnek kell tekinteni azzal, hogy a határozott idő lejártáig a közalkalmazott kérelmére a 30/A. § megfelelő alkalmazásával másik munkakört kell felajánlani. Ha nincs felajánlható munkakör, vagy a közalkalmazott a felajánlott munkakört elutasítja, a határozott idő lejártakor a közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltatónak ezen okra hivatkozással felmentéssel meg kell szüntetnie, és a munkakör elutasítása esetén megfelelően alkalmazni kell a 37. § (9) bekezdését,

c) illetményét a Kjt. e törvény 22. §-ával megállapított 66/A. §-a szerint kell megállapítani.”

„(7) 2009. január 1-jétől 2009. december 31-ig a Kjt. 66/A. §-át és 3. számú mellékletét azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a kinevezett vezető garantált illetménye az ezek által meghatározott összeg kilencven százaléka. A 2009. január 1-jétől a magasabb vezető vagy vezető munkakört betöltő közalkalmazott illetményként legalább a 2008. december 31-én irányadó illetményének, valamint a Kjt. 70-71., valamint 74. és 75. §-a alapján irányadó rendszeres illetménypótlékainak együttes összegére jogosult, ha ez magasabb, mint a Kjt. 66/A. §-a és 3. sz. melléklete alapján meghatározott összeg kilencven százaléka. Ha a vezető a Kjt. 72. §-ában szabályozott pótlékre volt jogosult, azt az illetmény összegébe nem kell beszámítani, és arra az átalakulást követően is önálló jogcímen jogosult.”

(16) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Ktv. 71. § (2) bekezdés *a*) pontjában a „119. §-ának (1)-(2) bekezdését és az (5) bekezdését” szövegrész helyébe a „119. §-ának (1)-(2) bekezdését és a (4) bekezdését”, a „123-126. §-át” szövegrész helyébe a „123-124/A. §-át, 125. §-ának (1) bekezdését a *b*) pont kivételével, valamint (2)-(5) bekezdését, 126. §-át” szövegrész,

b) a Kjt. 21/A. § (4) bekezdésének felvezető szövegében, valamint a 34. § (7) bekezdésében a „22. § (12) bekezdése” szövegrész helyébe a „22. § (16) bekezdése” szövegrész, a Kjt. 25. § (1) bekezdés *d*) pontjában a „22. § (12) bekezdésében” szövegrész helyébe a „22. § (16) bekezdésében” szövegrész,

c) a Kjt. 22/A. §-ában a „45-53.” szövegrész helyébe a „45-53/A” szövegrész

d) a Péptv. 2. §-ának 4. *b*) pontjában a „Kjt. 66. §-a” szövegrész helyébe a „Kjt. 66. és 66/A. §-a” szövegrész, 3. § (1) bekezdésének *a*) pontjában az „előrehozott öregségi nyugdíjra vagy öregségi nyugdíjra jogosulttá válik” szövegrész helyébe az „előrehozott öregségi nyugdíjra vagy az öregségi nyugdíjra való jogosultság életkori és szolgálati idővel kapcsolatos feltételeit megszerzi” szövegrész, 5. §-ának (4) bekezdésében a „valamint (9) bekezdését, valamint” szövegrész helyébe a „valamint (9)-(11) bekezdését, továbbá” szövegrész

lép.

Átmeneti rendelkezések

13. § A 2008. évre járó tizenharmadik havi illetmény, munkabér, díj, külön juttatás, tiszteletdíj összegének megállapítására, kifizetésére és elszámolására a jogviszonytól függően az Mt., a Ktv., a Kjt., az Üsztv., a Hszt., az Iasz., a Hjt., a Tpv., a Gyvt., illetve a Ksztv. 2008. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.”